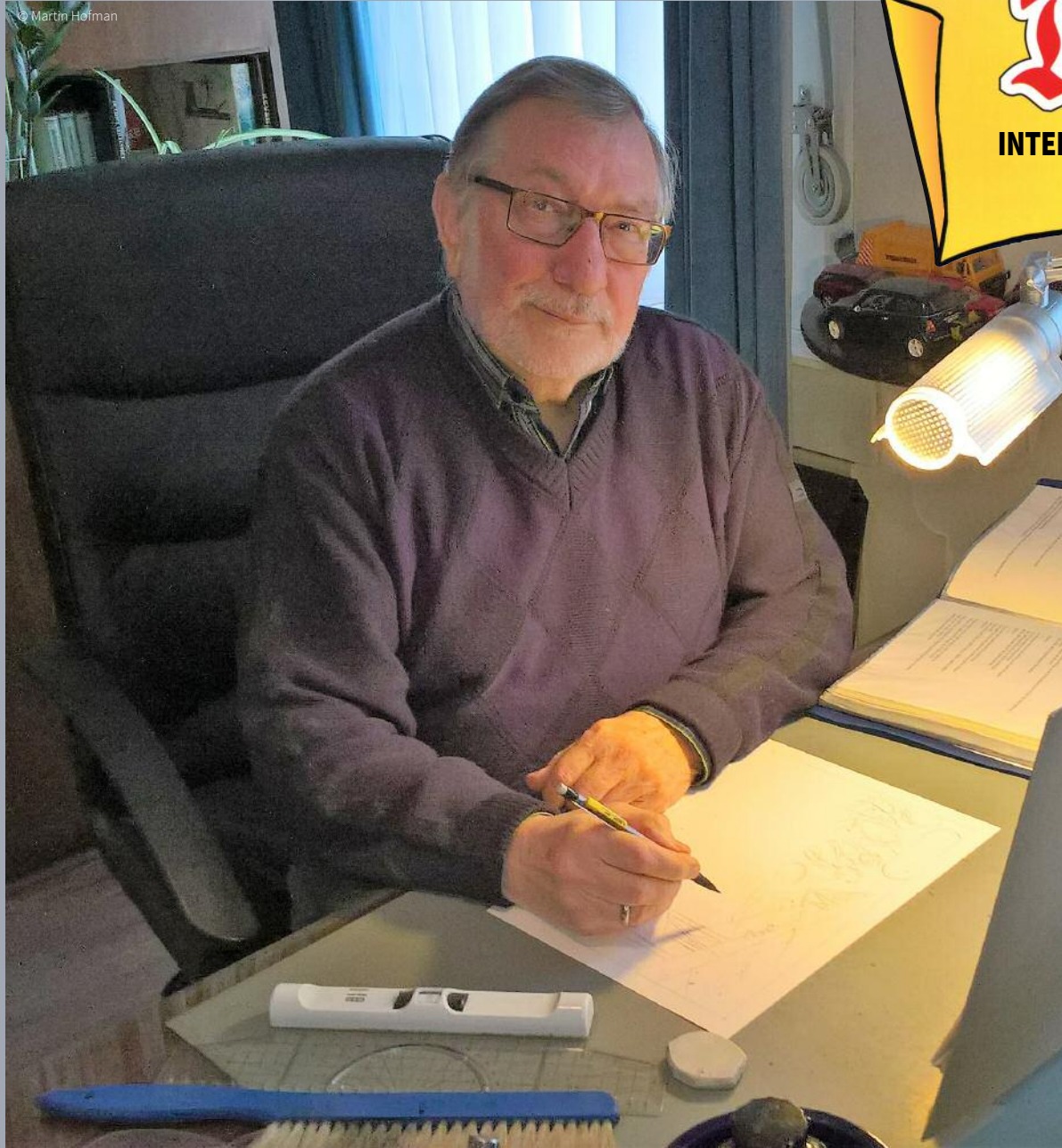

© Martin Hofman

De Rode Ridder

INTERVIEWREEKS DOOR MARTIN HOFMAN (18): JEFF BROECKX

“Ik vond de Rode Ridder-albums van Willy Vandersteen heel goed, maar het was niet echt een verkoopsucces. Karel Biddeloo heeft die oplagecijfers opgetild van 30.000 albums toen hij de reeks overnam tot meer dan 100.000 albums op het toppunt van zijn carrière.”

Voor de zoveelste keer in deze interviewreeks bevind ik me in de regio Antwerpen om een bekende naam uit het stripwereldje te interviewen over DE RODE RIDDER. Het mag intussen wel duidelijk zijn uit welk water en onder welke lucht Johan Van Rode getogen is. Terwijl echtgenote **Ingrid Van Dijck** in een hoek van de gezellige woonkamer aan de computer zit om een nieuw album van DAG EN HEIDI te letteren en in te kleuren, zit ik in een andere hoek samen met **Jeff Broeckx** om stripfeiten uit het verre en recentere verleden op te diepen.

Je hebt Karel Biddeloo goed gekend. Wat heeft hij voor jou betekend?

BROECKX: “Ik werkte al in de studio van **Standaard Uitgeverij** aan de Belgiëlei in Antwerpen als illustrator toen Karel zijn carrière begon in de Bessy-studio bij **Karel Verschuere** in de Gretrystraat, ook in Antwerpen. Na enige tijd vernam ik dat Karel Biddeloo niet aan de verwachtingen voldeed... of was het omdat hij niet goed kon opschieten met Karel Verschuere? In elk geval verhuisde hij naar **Studio Vandersteen** om er de reeksen **SAFARI** en **BIGGLES** te tekenen.

Het was rond die periode dat ik Karel Biddeloo voor het eerst ontmoette. Hij verscheen op een bepaalde dag eens bij de uitgeverij en vroeg me of ik zin had om die middag met hem iets te gaan eten. Daarop zijn we in een restaurant aan het Kasteelplein aan tafel geschoven. We hebben daar niet veel

gegeten, maar misschien wel iets te veel gedronken. Het was in elk geval daar dat onze goede vriendschap is begonnen. Sindsdien vroeg Karel altijd of ik mee wou gaan wanneer hij ergens moest signeren. Zo zijn we dikwijls met elkaar opgetrokken. Soms reden we met elkaar mee en soms reden we apart naar de stripbeurzen en dergelijke meer, maar in elk geval zaten we zo goed als overal zij aan zij te signeren. We kwamen gewoonlijk anderhalf uur te vroe aang, tijd die we nuttig konden besteden om samen iets te gaan eten of drinken. Eigenlijk vonden we die etentjes, waarbij de rode wijn nooit mocht ontbreken, zodanig leuk dat we ook regelmatig in onze privétijd gezamenlijk restaurants bezochten. In El Paso, het westerndorp waar Karel de rol van Johnny Rebel speelde, ben ik zelden geweest. Maar ik heb hem wel vele keren bezocht toen hij ridder Karel De Montabour was bij de Pynnock-

Eigenlijk spreek ik niet graag over Karel Verschuere. Laat ik het als volgt formuleren: ik was blij dat ik voor Willy Vandersteen werkte, en voor de rest heb ik daar geen commentaar over.

ridders in het kasteel van Horst. Voor alle evenementen die daar plaatsvonden nodigde Karel mij uit, gaande van de jaarlijkse, middeleeuwse veldslagen tot de dagen waarbij iemand tot ridder werd geslagen. Die evenementen gingen er wel degelijk ernstig aan toe, maar soms kon ik een glimlach niet bedwingen. Veel gezwaai met wapens kwam er voor Karel niet bij te pas, hij deed het eerder om zich uit te leven in ridderlijke sferen.”

Je hebt ook nog samengewerkt met Karel Verschuere. Hoe viel dat mee?

BROECKX: “Ik heb een jaar dagelijks samengewerkt met Karel Verschuere en **Frans Anthonis**, die goed met elkaar opschoten en dezelfde interesses hadden, onder meer voor muziek en oorlogsverhalen.

Eigenlijk spreek ik niet graag over Karel Verschuere. Laat ik het als volgt formuleren: ik was blij dat ik voor **Willy Vandersteen** werkte, en voor de rest heb ik daar geen commentaar over.

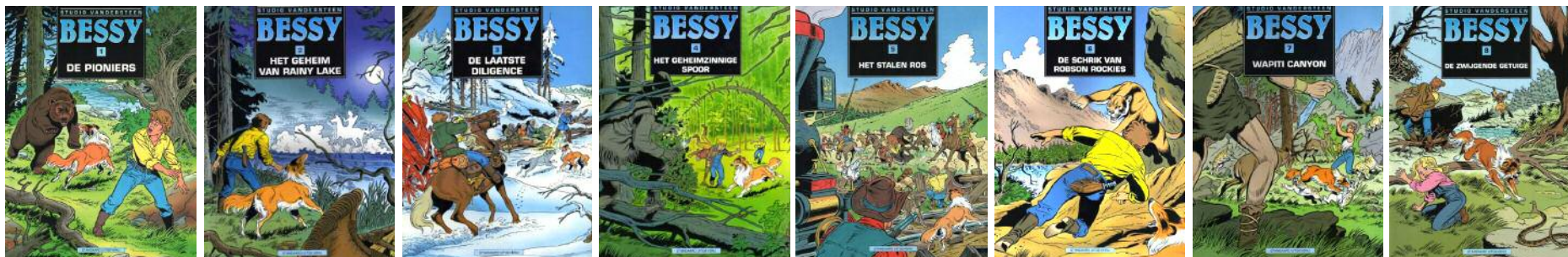
Ik heb overigens nooit gesolliciteerd bij Vandersteen, want hij kwam me bij Standaard Uitgeverij hoogstpersoonlijk vragen of ik voor hem wou komen

werken omdat hij mankracht nodig had voor zijn Bessy-studio. Op dat moment waren **Frank Sels** en **Edgard Gastmans** juist vertrokken naar de Duitse uitgeverij **Bastei**.

Ik herinner me nog de woorden van Willy Vandersteen: ‘Jeff, ik ga u van de eerste keer tot directeur bombarderen ginder, want ik heb liever dat gij dat zaakske daar in het oog houdt!’ Eigenlijk drukte hij zich wat dat laatste betreft nog iets sterker uit dan hoe ik het nu weergeef.

Op die manier ben ik daar als leidinggevende beland.”

In 1970 kreeg Jeff Broeckx de leiding over de Bessy-studio. Na het stopzetten van de moderne doorstart **BESSY NATUURKOMMANDO** herwerkte hij tussen 1991 en 1997 de acht oudste verhalen van Willy Vandersteen en Karel Verschuere op scenario van Marck Meul.

Op persoonlijk vlak kan ik zeggen dat ik het heel goed kon vinden met Willy Vandersteen en dat ik mij geen betere baas kon voorstellen. Nooit heb ik problemen met hem gehad.

Was er een aanloop naar het vertrek van Frank Sels, of was het een donderslag bij heldere hemel?

BROECKX: “Er was ruzie ontstaan tussen Vandersteen en Sels, waarna ze uit elkaar zijn gegaan. Vandersteen had geen hoge dunk van Sels, en dat was wederzijds. Die mensen lagen elkaar niet. Wie daar schuld aan had, weet ik niet, want dat gebeurde voor mijn tijd bij Vandersteen. Ik heb zowel de commentaren van Vandersteen als die van Sels gehoord en die versies lagen ver uiteen. Frank Sels heeft me wel gevraagd of ik mee naar de Duitse uitgever wou overstappen met als commentaar dat ik de enige was die snel kon werken en dat de anderen allemaal veel te traag waren. Dat verzoek gebeurde op de geheimzinnige manier die hem eigen was. Hij belde me dan op, maar wou nooit telefonisch iets verklaren en vroeg steeds om ergens af te spreken zonder getuigen, want ‘De telefoon heeft oren’, zei hij. In elk geval weet ik dat Sels zijn baas Vandersteen niet als een faire man beschouwde.”

Hoe beschouwde jij Willy Vandersteen toen?

BROECKX: “Willy Vandersteen zag ik in het begin elke maandag, zijn vaste dag om Standaard Uitgeverij te bezoeken. Hij bleef steeds een tijdje plakken om met mij en met anderen de stand van zaken te bespreken. Daarna ging hij uit in de stad. Ik ben één keer meegevoerd, maar dat bleek al snel iets te zijn dat mij niet lag. Alleen wanneer er eens een gezamenlijk etentje was met de collega’s ging ik nog mee. Op persoonlijk vlak kan ik zeggen dat ik het heel goed kon vinden met Willy Vandersteen en dat ik mij geen betere baas kon voorstellen. Nooit heb ik problemen met hem gehad. Ik weet dat er door sommigen minder gunstige dingen over hem verteld worden, maar daar kan ik mij helemaal niet in vinden.”

Voordien werkte je bij uitgeverij Averbode. Daar heb je vast Leopold Vermeiren gekend.

BROECKX: “Ik heb jaren gewerkt bij uit-

geverij Averbode voor ZONNELAND en ZONNESTRAAL, samen met **Berck** en **Jean-Pol**. Ook Leopold Vermeiren werkte daar. Hij schreef kortverhalen van **DE RODE RIDDER** en ik voorzag die verhalen van illustraties. Ik denk toch dat ik een driehonderdtal tekeningen voor zijn verhalen gemaakt heb. Aan de **RODE RIDDER**-leesboeken heb ik nooit iets bijgedragen, zelfs geen enkel lijntje. Leopold Vermeiren was een uitermate joviaal man. Je zou het misschien niet gezegd hebben, maar hij was een heel humoristisch persoon die grappig uit de hoek kon komen.

Ik vind niet dat Standaard Uitgeverij hem nadien goed behandeld heeft. Eigenlijk zou je dat aan hem moeten vragen, maar hij is er niet meer, dus dat gaat niet. Je mag niet vergeten Leopold Vermeiren toen de populairste jeugdschrijver van Vlaanderen was. Hij had een eigen manier van schrijven, waar je van kan vinden wat je wil, maar zijn oplagecijfers waren indrukwekkend.

De kentering is gekomen toen in

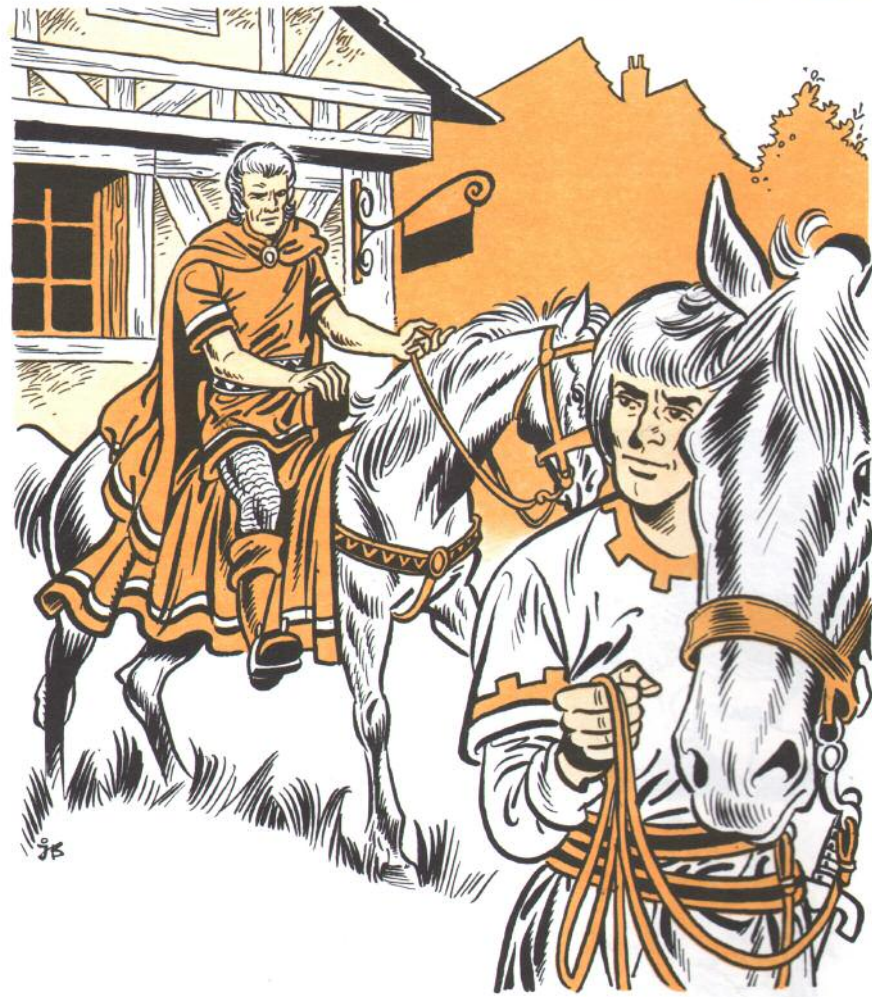

De volgende dag deed in de stad Antiochië het gerucht de ronde dat lichtende geesten, op vuurspuwende paarden gezeten, het nachtelijk konvooi van driehonderd paarden hadden overvallen. De drijvers en begeleiders hadden als bij wonder aan de vernietiging kunnen ontsnappen door het hemelse vuur verteerd. Sultan Aky Shian ketterde hel en duivel bij elkaar. Hij was een van de zeldzamen, die geen geloof wilden hechten aan die dulle praatjes. Maar wat kon hij doen? Slechts zuchten. Eens te meer waren de kruisvaarders, dank zij de rode ridder en zijn vrienden, hem te slim af geweest.
Leopold Vermeiren

Een van de ongeveer driehonderd illustraties die Jeff Broeckx van **DE RODE RIDDER** heeft gemaakt voor korte leesverhalen van Leopold Vermeiren. Op de volgende pagina vind je er nog.

DE RODE RIDDER

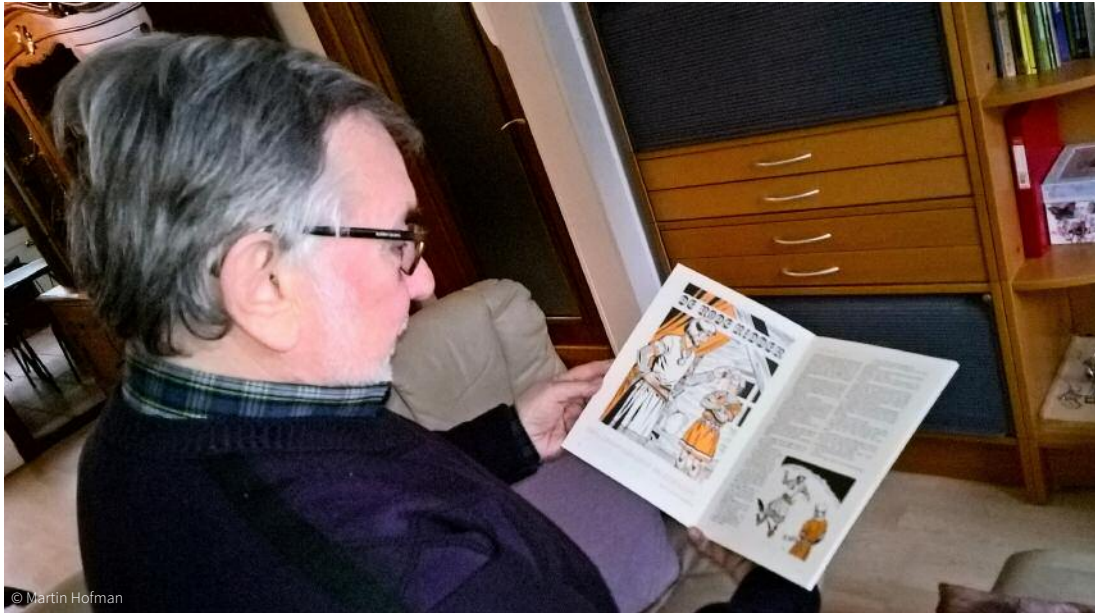

De Rode Ridder

DE DOOD VAN DIRK

DOOR LEOPOLD VERMEIREN

© Martin Hofman

Als er iemand is die De Rode Ridder bekend heeft gemaakt, dan is het Karel Biddeloo wel!

Tielrode het magazijn van Standaard Uitgeverij uitbrandde. Dat zorgde bij de uitgeverij plots voor enorm veel werk, want alle stripalbums moesten meteen herdrukt worden. Op dat moment was er juist een nieuwe directeur bij de uitgeverij benoemd. Hij besloot om de leesboeken van DE RODE RIDDER niet te herdrukken en niet meer uit te geven. Hoe bedroefd Leopold Vermeiren daarover was, heb ik ervaren toen hij af en toe bij de uitgeverij opdaagde en zich telkens samen met mij ergens afzonderde om me over zijn ellende te vertellen.

Jaren later zijn er ergens bij een kleine uitgeverij nog drie of vier nieuwe RODE RIDDER-leesboeken van hem uitgege-

ven, maar dat is bij het publiek niet meer aangeslagen.”

Was het altijd Willy Vandersteen die besliste wie welke reeks toebedeeld kreeg, behalve die keer toen Karel Biddeloo aan hem vroeg om DE RODE RIDDER te mogen voortzetten?

BROECKX: “Het was inderdaad Willy Vandersteen die besliste welke tekenaar welke reeks mocht tekenen. Ook toen hij Karel Biddeloo aanduidde als RODE RIDDER-tekenaar.”

Karel Biddeloo vroeg toch zelf om die reeks te mogen overnemen?

BROECKX: “Nee, het initiatief kwam van Willy Vandersteen. Hij had op de

duur geen tijd meer om DE RODE RIDDER te tekenen. Karel Biddeloo werkte op dat moment aan BIGGLES. Hij had inderdaad vroeger al eens aan Willy Vandersteen laten verstaan dat hij graag DE RODE RIDDER zou tekenen mocht die mogelijkheid zich aandienen. Vandersteen heeft dat goed onthouden en hij heeft later ineens de hele reeks aan Biddeloo overgedragen.

Dat is een goede zet gebleken. Ik vond de RODE RIDDER-albums van Willy Vandersteen heel goed, maar het was niet echt een verkoopsucces. Karel Biddeloo heeft die oplagecijfers opgetild van 30.000 albums toen hij de reeks overnam tot meer dan 100.000 albums

op het toppunt van zijn carrière. Als er iemand is die DE RODE RIDDER bekend heeft gemaakt, dan is het Karel Biddeloo wel!”

Hoe goed heb je Claus Scholz gekend?

BROECKX: “Hij heeft voor Bessy gewerkt en iedereen die daar onder mijn leiding gepasseerd is, heb ik persoonlijk gekend. Dus met Claus is dat ook het geval geweest, tot hij BAKELANDT begon te tekenen voor **Hec Leemans**.

Claus was een heel stille medewerker. Ik heb hem meermaals gevraagd of hij nooit eens een stapje in de wereld wou zetten, maar daar antwoordde hij altijd afwijzend op. Het bleek dat hij werkelijk elke avond thuis in de zetel zat te kijken naar films. Dat waren voornamelijk westerns. Ongelooflijk, je had maar een western te noemen, en hij had die wel in zijn bezit.

Op een keer sprak Hec Leemans me bezorgd aan of het wel goed ging met het privéleven van Claus, omdat hij hem nooit kon overtuigen om eens buiten te komen. Ik stelde voor dat ik samen met Claus ergens iets zouden

gaan eten. Dat bleek een goed idee te zijn. Ik ben daarna meermaals met Claus op restaurantbezoek geweest. Jaren later, toen zojuist zijn eerste RODE RIDDER-album DE GROET VAN DE BEER verschenen was, hebben mijn vrouw en ik hem uitgenodigd om samen op restaurant te gaan. Tijdens dat etentje waren we het er alle drie over eens dat we dit regelmatig moesten herhalen... maar het is er nooit meer van gekomen. Tijdens dat etentje sprak Claus aan een stuk door over films. Hij had het ook over de westernstrip die hij graag wou maken, maar ook dat is er helaas nooit van gekomen.”

Ook Edward De Rop was een vrij stil persoon.

BROECKX: “Edward De Rop was een heel rustige man met wie ik jaren samengewerkt heb. Met dien verstande dat we elk onze eigen reeks hadden: hij tekende JEROM en ik BESSY. Edward had zijn eigenaardigheden, zoals iedereen wel zijn eigenaardigheden heeft. Hij was een sympathieke mens. Ook met hem ben ik nog een aantal keer buitenshuis gaan eten.”

Ik was eerlijk gezegd fier dat Vandersteen zijn naam op mijn reeks wou plaatsen. Er waren op dat moment maar twee gekende striptekenaars aan het werk bij Standaard Uitgeverij: Willy Vandersteen en Marc Sleen.

Je hebt het maken van eigen strips steeds kunnen verenigen met jouw werk voor Vandersteen. Dat is toch wel opmerkelijk.

BROECKX: “Ik heb altijd horen zeggen: ‘Begin niet met een eigen strip, want Vandersteen zal die boycotten!’ Misschien was dat bij anderen het geval, maar toen ik bij hem begon te werken had ik al mijn eigen reeks DAG EN HEIDI.

Willy Vandersteen is altijd mijn afgod geweest, dus voor mij was het heel aangenaam om te horen toen hij me vroeg om Bessy te tekenen. Aangezien ik al gehoord had dat hij niet wou dat men aan andere strips dan die van hemzelf tekende, vermeldde ik meteen dat ik al een eigen reeks had, waar ik samen met mijn moeder aan werkte en waar ik hoe dan ook aan wou voortwerken. Vandersteen antwoordde dat ik dat vooral moest blijven doen en dat hij niet inzag waarom ik daarmee zou moeten stoppen. Achteraf bekeken is het door mijn reeks DAG EN HEIDI dat hij gemerkt heeft dat ik daadwerkelijk kon

tekenen, met als gevolg dat hij besloot om mij aan te werven.

Twee jaar later ben ik met een andere nieuwe reeks begonnen, namelijk SLOEBER, en ook daar heeft Vandersteen nooit enige opmerking over gemaakt. Idem voor mijn latere strips *De Bobbejaanstory* en GASTON EN LEO. Dat waren steeds initiatieven van mezelf.

Voor ik met *DE BOBBEJAANSTORY* begon, heb ik zelf naar **Bobbejaan Schoepen** gebeld om hem te vragen of hij het zag zitten dat ik een strip over hem ging maken. Ik heb Vandersteen over dat album niet eens ingelicht, want ik wist dat het geen probleem voor hem zou zijn.”

DAG EN HEIDI en SLOEBER verschenen een tijdlang met de vermelding Studio Vandersteen onder Jeff Broeckx' naam.

Er zijn RODE RIDDER-albums in eerste druk met op de achterkant een aankondiging voor jouw DAG EN HEIDI-stripreeks. Hoe kwam die reclame uitgerekend op albums van de Vandersteen-stal terecht?

BROECKX: “Niet alleen op *DE RODE RIDDER*, hoor. Ook op de achterkant van de *SUSKE EN WISKE*-reeks en alle andere Vandersteen-reeksen stonden die aankondigingen.

Dat kwam door schrijver **Jos Vandelo**, de toenmalige directeur strips bij Standaard Uitgeverij. **Antoon Sap** was toen algemeen directeur. Op een bepaald moment, toen ik aan het werk was, belde Sap me op om me te zeggen dat Willy Vandersteen bij hem zat en dat ze het met mij over iets wilden hebben.

Toen ik bij hen kwam, vroeg Sap aan mij of ik er iets tegen zou hebben indien de naam van Vandersteen op de DAG EN HEIDI-strips zou vermeld worden. Hij was immers van mening dat ik nog een onbekende auteur was, en dat de reeks beter zou verkopen indien er Studio

Vandersteen op zou vermeld staan in plaats van mijn naam. Ik vroeg aan Willy Vandersteen of dit voorstel op zijn goedkeuring kon rekenen, waarop hij antwoordde: ‘Als ik 50% van de opbrengsten krijg, is het goed voor mij!’ Meteen daarna voegde hij eraan toe: ‘Dat was om te lachen, hé!’

Ik was eerlijk gezegd fier dat Vandersteen zijn naam op mijn reeks wou plaatsen. Er waren op dat moment maar twee gekende striptekenaars aan het werk bij Standaard Uitgeverij: Willy Vandersteen en **Marc Sleen**. Vandersteen was het voorstel van Sap genegen omdat hij, door zijn naam op de reeks te laten vermelden, de opbrengsten voor zijn uitgever kon verhogen. Zelf heb ik daar nooit financieel iets voor moeten afstaan.

Weet je wat? Ik had al aan de concurrentie, meer bepaald Averbode, gevraagd of ze interesse hadden om DAG EN HEIDI uit te geven. Ze antwoordden echter dat ze geen ervaring hadden in de stripbranche, en dat ze zich daar niet aan wilden wagen. Wat later vroeg Vandelo mij of ik de reeks bij de Standaard uitgeverij wou uitbrengen. Onder dat voorstel heb ik meteen mijn handtekening gezet. Uitgerekend een dag later kreeg ik telefoon uit Averbode en werd mij gezegd dat ze van gedacht veranderd waren en dat ze de reeks toch wilden uitgeven. Te laat, natuurlijk!”

Jouw eerste uitgebrachte stripalbum was DE WITTE HINDE, op scenario van jouw moeder Maria De Winter. Hoe ging dat in zijn werk?

BROECKX: “Al van kleins af aan had ik het idee opgevat om striptekenaar te worden. Daarom bracht mijn vader altijd SUSKE EN WISKE-albums uit de bibliotheek voor me mee. Ik vond die reeks toen het absolute einde! Later verscheen de reeks BESSY en die vond ik eigenlijk nog fantastischer.

Mijn ouders hadden het niet breed. Vader had dikwijls gezondheidsproblemen waardoor hij meer niet dan wel aan het werk was. Hij was kleermaker, maar kon op de duur alleen nog de stoffen snijden, terwijl mijn moeder noodgedwongen het aan elkaar naaien van de kleding moest overnemen. Moeder schreef graag verhaaltjes en stuurde die regelmatig op in de hoop dat ze uitgegeven zouden worden, maar zover is het nooit gekomen. Ze was wel degelijk goed in het schrijven van verhalen. Zo heeft ze eens een sprookje geschreven dat ze op een avond voorlas. Het was in opstelstijl op een tiental bladzijden neergepend, maar ik vond dat verhaal zo goed dat ik het meteen in een stripverhaal wou verwerken. Dat is uiteindelijk het album DE WITTE HINDE geworden.”

Dat was tijdens jouw jeugd in West-Vlaanderen.

BROECKX: “Ik ben geboren in Antwerpen, waar mijn ouders tijdens de Tweede Wereldoorlog samen met mijn twee zussen gevlucht zijn voor de bommen. De eerste tien jaar van mijn leven woonde ik in Alveringem en de volgende tien jaar in Ieper. Ik ga nog steeds graag naar die streek om er de taal nog eens te horen.”

Hoe ben je in Antwerpen verzeild geraakt?

BROECKX: “Toen ik bijna zestien was ben ik naar Antwerpen gekomen. Ik zat toen in West-Vlaanderen op de vakschool waar ik voor elektricien studeerde. Aan examens had ik een hekel. Op een keer zag ik in de krant een advertentie van Standaard Uitgeverij om in Antwerpen teksten te zetten in tekstballonnen van stripverhalen. Ik schreef een brief naar de uitgeverij en kreeg bericht dat ik mocht komen. Toen ik daar aankwam en de deur van de wachtzaal opende zag ik dat heel de kamer stampvol sollicitanten zat. En dat allemaal voor slechts die ene vacante job! Nadien ben ik aan de weet gekomen dat er maar liefst 101 kandidaten waren waarvan ik de uitverkorene bleek. Nochtans waren daar hoog aangeschreven sollicitanten bij, zoals technische ingenieurs.

Achteraf maakte ik me echter geen illusies dat ik aangenomen werd omdat ik de beste was, maar ik was wel de

Achteraf maakte ik me echter geen illusies dat ik aangenomen werd omdat ik de beste was, maar ik was wel de jongste en dus de goedkoopste.

jongste en dus de goedkoopste. Mijn loon was 2.200 frank bruto, omgerekend 1.800 frank netto per maand.

Het woon-werkverkeer bleek al gauw ondoenbaar. Ik moest vroeg in de ochtend in Ieper de trein nemen naar Kortrijk, om daar over te stappen naar Gent of Brussel en daar de trein naar Antwerpen te nemen. Eens ik de eindbestemming bereikt had moest ik nog twintig minuten stappen naar mijn werk. Alles bij elkaar was dat drie en een half uur per verplaatsing. Het enige voordeel was dat de vervoerskosten werden terugbetaald door de werkgever.

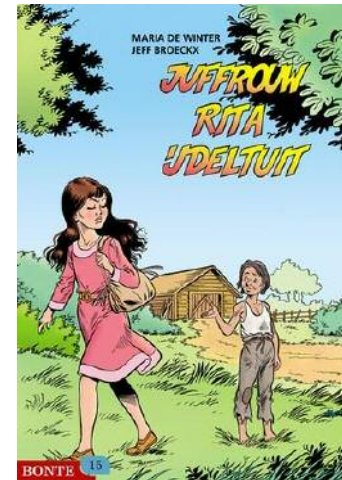
Redelijk snel vond ik een bescheiden huuradres in Antwerpen. De huur bedroeg echter 2.000 frank per maand. Ik moest dus bovenop mijn loon nog maandelijks 200 frank opleggen om in Antwerpen te kunnen wonen. En mijn ouders hadden het al niet breed. Dus trok ik mijn stoute schoenen aan en legde de situatie voor aan de directeur. Indien hij niet akkoord ging zou dat het einde van mijn stripcarrière betekend hebben.

Gelukkig gaf de directeur mij opslag, weliswaar tegen zijn zin, maar waarschijnlijk

was ik zelfs met die loonsverhoging erbij gerekend nog steeds goedkoper dan iemand anders aan te nemen.”

Ik heb van Peter Bonte van uitgeverij Bonte vernomen dat hij stripmateriaal uit jouw jeugdijaren heeft liggen dat hij in album wil uitgeven.

JUFFROU RITA IJDELUIT is Jeff Broeckx' allereerste stripverhaal. Bonte gaf het in 2009 uit. Er komt een nieuwe editie met alle drie verhaalversies in één enkele bundel.

BROECKX: “Inderdaad, dat zijn de drie stripversies van het verhaal JUFFROU RITA IJDELUIT die ik als dertienjarige getekend heb op scenario van mijn moeder.

Het betreft de eerste versie van die strip en de twee hertekende versies. **Peter Bonte** gaat ze alle drie samen in één album uitbrengen. Hij is hier in het recente verleden al een paar keer op bezoek geweest en vroeg me op een keer of ik niets voorradig had dat hij zou kunnen uitgeven. Met wat aarzeling toonde ik mijn originele platen van JUFFROU RITA IJDELUIT en hij bleek meteen enthousiast.

JUFFROU RITA IJDELUIT heb ik getekend nog voor ik aan het album DE WITTE HINDE begon, een album dat ik trouwens ook drie of vier keer getekend heb vooraleer het uitgegeven werd. Mijn originele platen van JUFFROU RITA IJDELUIT heb ik op mijn dertiende opgestuurd naar Standaard Uitgeverij. Ik kreeg antwoord per brief waarin stond dat ze het een goed verhaal vonden en als ik nog een paar jaar moedig zou voortwerken ik vast tot een goede tekenaar zou uitgroeien!

Een nooit gepubliceerde stripplaat voor een voorstel voor het kansspel Joker.

Destijds schetste ik vol energie vier tot acht platen van Dag en Heidi op een avond, want die reeks was thuiswerk. Een compleet Bessy-album schetste ik toen op een week.

Toen ik een paar jaar later het tekenwerk aan De Witte Hinde had afgerond, heb ik dit naar uitgeverij **Het Volk** opgestuurd. Zij hebben het album met een uitgegeven in hun OHEE-stripreeks.”

Zijn er nog werken van jou die niet uitgegeven zijn?

BROECKX: “Ik heb hier een aantal originele platen liggen, strips van een enkele pagina, die ik op eigen initiatief voor het kansspel Joker van de **Nationale Loterij** heb gemaakt. Die zijn jammer genoeg nooit gepubliceerd. En hier heb ik nog een andere strip van een pagina die ik in opdracht voor het concern **Siemens** heb gemaakt. Die is wel gepubliceerd.”

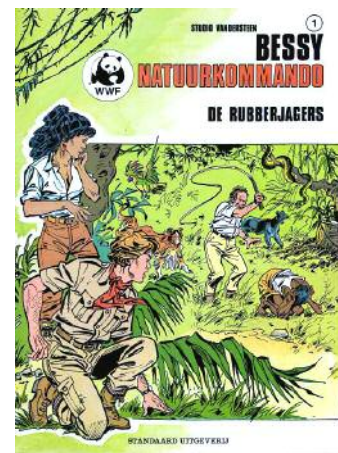
Je hebt een respectabel aantal stripalbums getekend. Ken je de cijfers?

BROECKX: “Dat zijn honderdtachtig Bessy-albums, maar in het totaal ben ik momenteel met mijn driehonderdveertigste strip bezig, een album in de reeks **DAG EN HEIDI**.”

Als er één album is dat je aan iemand die jouw werk niet kent zou mogen tonen, welk album zou dat zijn?

BROECKX: “Als er maar eentje is dat ik zou mogen tonen, dan zou het iets van **BESSY NATUURKOMMANDO** zijn, hoewel ik meer hou van **DAG EN HEIDI**. Maar dat heeft ermee te maken dat ik rond de

BESSY NATUURKOMMANDO kwam er op vraag van de uitgever nadat de verkochte oplage van Bessy was gezakt. Er verschenen 23 albums tussen 1985 en 1992.

achtien jaar was toen ik het eerste album maakte en dat ik nog steeds met die reeks bezig ben.”

Hoe is Bessy Natuurkommando ontstaan?

BROECKX: “Dat kwam omdat Bessy tot een verkoopaantal van 60.000 albums per deel was gezakt in Duitsland. De nieuwe reeks was een initiatief van de uitgever.”

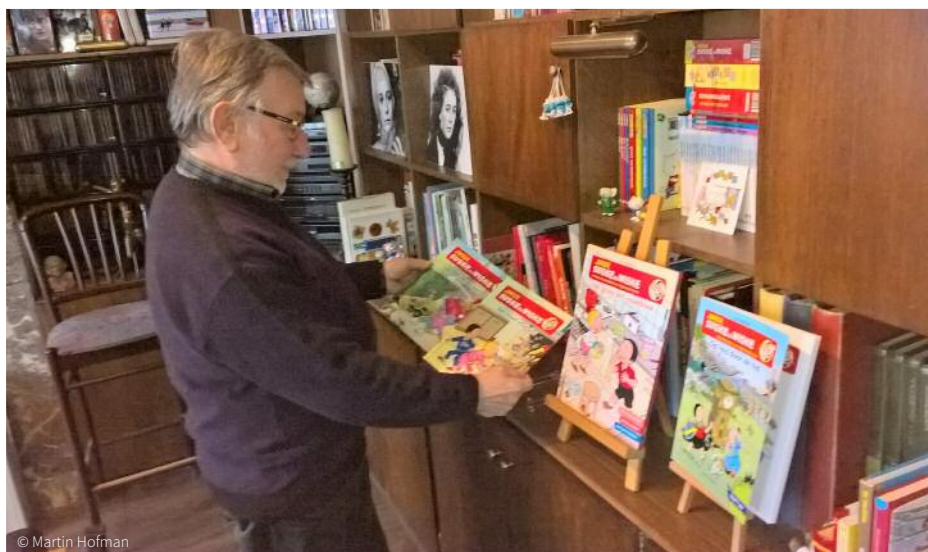
Hoe lang werk je aan een pagina?

BROECKX: “Er is een groot verschil tussen vroeger en nu. Destijds schetste ik vol energie vier tot acht platen van **DAG EN HEIDI** op een avond, want die reeks was thuiswerk. Een compleet **BESSY**-album schetste ik toen op een week. Ik werkte die schetsen niet echt uit, en zette ze meteen in inkt.”

Je hebt in verschillende stijlen getekend, gaande van realistisch tot humoristisch.

BROECKX: “Dat evolueerde naargelang de reeks. Toen ik aan **KLEIN SUSKE EN**

© Martin Hofman

© Martin Hofman

Wiske begon moest ik me baseren op de stijl van de originele reeks.

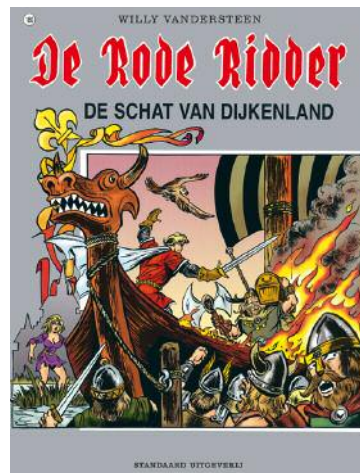
Wanneer er iemand aangenomen werd voor Bessy, moest hij eerst arceringen leren maken om zich geleidelijk de stijl van die reeks eigen te maken. Elke tekenaar had wel zijn eigenheid, maar het eindresultaat moest identiek zijn. **Walt Disney** werkte ook niet met eender welke tekenaar samen. Het is een studio, dus iedereen moet in dezelfde stijl tekenen.”

Een dubbelverhaal dat in twee heel verschillende stijlen werd gemaakt is enerzijds het RODE RIDDER-album DE SCHAT VAN DIJKENLAND door Karel Biddeloo en anderzijds het WATERLAND-album van jou en Marc Legendre De Wraak van de Wuiten.

BROECKX: “Inderdaad, dat RODE RIDDER-album eindigt met een ijzeren

handschoen en met een zoekgeraakte bijl. Die situatie is het begingegeven

Het einde van De Rode Ridder 180: De Schat van Dijkenland krijgt een vervolg in Waterland 6: De Wraak van de Wuiten. Beide albums verschenen in 2000.

van mijn WATERLAND-album, dat een vervolg is op het RODE RIDDER-album.

Tijdens de gezamenlijke voorstelling van beide albums in het plaatselijke museum in Hamme hebben Karel en ik deze albums gesigneerd. Die sessie begon om zeven uur 's avonds. Na een paar uur was ik zo vermoeid dat ik wou stoppen. Maar er stond nog steeds een rij geïnteresseerden aan te schuiven voor mijn tafel, waarbij verschillende mensen opwierpen dat ze al lang aan het wachten waren en dat ik niet zomaar kon weggaan. Dus ben ik blijven signeren. Pas rond middernacht kon ik de tekenpen opbergen!”

Jaren later werd ook jouw stripalbum Mozes voorgesteld in Hamme. Ik was daar samen met

Karel Biddeloo aanwezig. Hij was de enige collega van jou die opdaagde. Voordien gingen Karel en ik eerst iets eten in een restaurantje vlakbij.

BROECKX: “Juist. Ik denk dat ik al weet wel restaurant je bedoelt. Karel en ik zijn daar meerdere keren samen iets gaan eten. Vrij donker daarbinnen. Karel schuwde immers het daglicht.”

Meen je dat?

BROECKX: “Toen we er op een keer tijdens een stralende zomerdag aankwamen, ging ik spontaan buiten op het terras zitten. Karel werd meteen nerveus en begon aan te dringen om binnen in het restaurant plaats te gaan nemen. Dat zag ik echter niet zitten en ik antwoordde dat het veel te mooi weer was om binnen te gaan zitten. Toen

Toen Karel overleden was en Ingrid en ik met lood in de schoenen thuiskwamen van de begrafenis, bleek de klok de geest te hebben gegeven.

reageerde Karel met de woorden: 'Weet jij wel dat dit de eerste keer in mijn leven is dat ik buiten ga zitten om te eten? En dan nog wel door jouw toedoen!'

Karel zat altijd graag binnen. Hij was ook heel bleek. Elke gelegenheid greep hij aan om ergens binnenshuis te vertoeven.

Weet je... ik ga je iets vertellen dat mijn vrouw en ik nog nooit aan iemand gezegd hebben omdat we niet als *kierewiet* willen versleten worden. Het gaat om een heel speciaal voorval.

Toen Ingrid en ik trouwden kregen wij van Karel en **Ursula (Lundmark, de echtgenote van Karel, red.)** als geschenk elk een polshorloge en... een klok om aan de muur te hangen. Wij vonden dit wel een beetje een bizar cadeau, maar van Karel, die een zwak had voor horloges, was dat heel gewoon. Die klok werd aan de muur in onze keuken gehangen en heeft daar acht jaar prima haar dienst bewezen. Zomertijd, wintertijd: de klok schakelde zichzelf braaf over en liep tot op de minuut juist. Het was ook een goed merk, Junghans, dus geen prulklok.

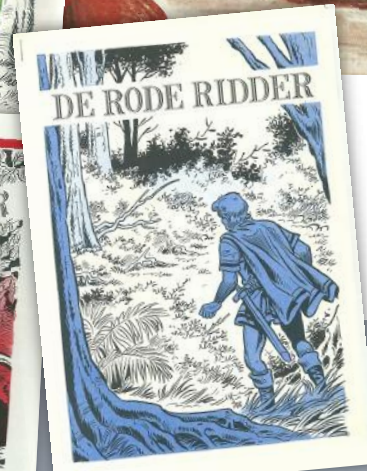
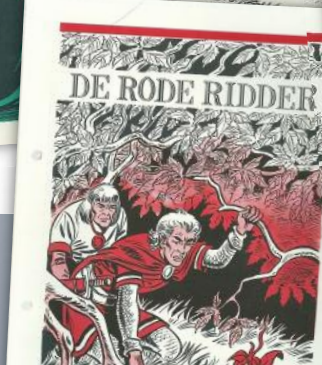
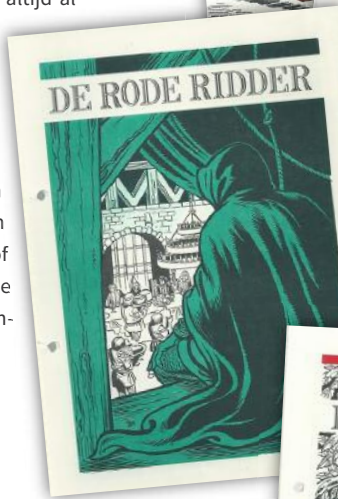
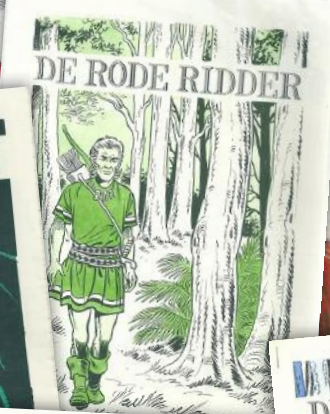
Toen Karel overleden was en Ingrid en ik met lood in de schoenen thuiskwamen van de begrafenis, bleek de klok de geest te hebben gegeven.

De klok stond stil. Eerst dachten wij dat de batterij leeg was. Dus klok van de muur gehaald en nagekeken. Mijn stiefzoon **Damian**, die productontwikkelaar is en alles terug aan de gang krijgt, stond verbaasd... de klok was finaal stuk. Niet meer te redden.

Dat was voor ons toch een kippenvelmoment. Zeker omdat Karel altijd al veel met paranormale en occulte zaken bezig was en dat onze klok exact op het moment van zijn begrafenis gestopt is met tikken.

Met Ursula hebben wij af en toe nog contact en we gaan dan samen eens iets drinken of een wandeling maken. Ze woont niet ver van ons vandaan."

Ik dank je voor deze openbaring en ik hoop dat je nog lang aan de slag blijft!

In 1975 verscheen een **VLAAMS FILMPJE** van *De Rode Ridder* door Leopold Vermeiren. De covertekening was van Jeff Broeckx. Hiernaast vind je ook diverse covers van softcoveruitgaven met kortverhalen van *De Rode Ridder*.